

Πατρών Χρυσόστομος: Βαρύς ο σταυρός της ευθύνης που σηκώνει ο Οικουμενικός Πατριάρχης - Μνήμη Αλώσεως της Κωνσταντινουπόλεως

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών](#)

Στο βαρύ σταυρό της ευθύνης απέναντι στην Ορθοδοξία και το Γένος τον οποίο σηκώνει από το 1453 έως και σήμερα το Οικουμενικό Πατριαρχείο αναφέρθηκε ο [Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος](#).

Στην Ιερά Μητρόπολη Πατρών, τιμήθηκαν οι Ήρωες και Μάρτυρες της αλώσεως της Κωνσταντινουπόλεως, με πρώτο τον μαρτυρικό Αυτοκράτορα της Κωνσταντινουπόλεως [Κωνσταντίνο τον Παλαιολόγο](#), ο οποίος έπεσε επί των επάλξεων της Βασιλίδος των Πόλεων.

Οι στύλοι και οι πυρήνες του Γένους

Της Θείας Λειτουργίας προέστη ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος**, ο οποίος μίλησε επίκαιρα, για την θλιβερά επέτειο της αλώσεως της Κωνσταντινουπόλεως, για τα γεγονότα προ της αποφράδος εκείνης ημέρας, για την φοβερή και φρικτή καταστροφή υπό των βαρβάρων Οθωμανών Τούρκων και για τα μετά την άλωση, τα μαρτύρια δηλαδή, τους διωγμούς και κατατρεγμούς, τα σκλαβοπάζαρα και τους εξισλαμισμούς και πλείστας άλλας φρικτάς βασάνους που υπέστη το Γένος κατά τα 400 και για κάποιες περιοχές 500 χρόνια τουρκικής σκλαβιάς.

Επίσης αναφέρθηκε **στους στύλους και πυρήνες του Γένους** που στήριζαν και φώτισαν αυτόν τον Λαό κατά τα πικρά χρόνια της τουρκικής σκλαβιάς, την Εκκλησία δηλαδή και την Οικογένεια που κράτησαν ζωντανή την πίστη στον Θεό, την αγάπη στην Πατρίδα, την γλώσσα και την Παράδοση.

Ο βαρύς σταυρός της ευθύνης

Μίλησε για όσους σήκωσαν και σηκώνουν τον βαρύ σταυρό της ευθύνης έναντι της Ορθοδοξίας και του Γένους, από τον πρώτο μετά την άλωση Πατριάρχη, τον Γεννάδιο Σχολάριο, μέχρι και τον σημερινό [Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο](#), ο οποίος μαζί με τους ολίγους, αλλά τόσο πολλούς και μεγάλους, φυλάσσει πνευματικές θερμοπύλες και με την αείφωτο λαμπάδα φωτίζει από το αειλαμπές Φανάρι την Οικουμένη σύμπασα.

“Χρέος όλων μας κληρικών και λαϊκών, είναι να κρατήσωμε και τώρα και στην συνέχεια τα ζώπυρα του Γένους μας, όπως μας τα κληροδότησαν οι Ήρωες και Μάρτυρες μας και να είμαστε έτοιμοι, αν χρειασθή, να θυσιάσωμε γι’ αυτά και την ζωή μας”, είπε ο Σεβασμιώτατος και στην συνέχεια τόνισε: “Επλυθύνθησαν οι επιβουλεύοντες την πατρίδα ημών, αλλ’ ιδού αμέτρητα τα πλήθη των αγαπώντων αυτήν, των αγωνιζομένων διά την δόξαν και το κλέος αυτής. Πλήθος των αθλοφόρων και λαμπαδηδρόμων με πρωτοπόρους τους νέους, που φωτίζουν τους σκοτεινούς δρόμους με ήθος και αγωνιστικό και ενθουσιαστικό σφρίγος και φρόνημα...”.

Μετά την ομιλία του Σεβασμιωτάτου, τελέσθηκε το Ιερό Μνημόσυνο υπέρ μακαρίας μνήμης και αιωνίου αναπαύσεως Κωνσταντίνου του Παλαιολόγου και πάντων των ευkleώς αγωνισαμένων και ηρωικώς πεσόντων, επί των επάλξεων της Βασιλευούσης το 1453 και των μετά ταύτα μαρτύρων της τουρκικής θηριωδίας. Στο τέλος εψάλη, από όλους, ο Εθνικός Ύμνος.

Διαβάστε επίσης:

Μνήμη Αλώσεως: Η “αμετάκλητη σάρωση ενός πολιτισμού”, τα “πανηγύρια” της επανεκλογής στην Αγία Σοφιά και ο τελευταίος Αυτοκράτορας